

Folkevisen Agnete og havmanden

1. Agnete, hun stander på højelands bro,
og op kom den havmand fra bølgens blå.
- Hå, hå, hå!
og op kom den havmand fra bølgens blå.
2. Hans hår det var som det pureste guld,
hans øjne de vare så frydefuld'.
- Hå, hå, hå!
hans øjne de vare så frydefuld'.
3. "Og hør du, Agnete, så favr og så fin!
og vil du nu være allerkæresten min?"
4. "O, ja såmænd, det vil jeg så,
når du tager mig med under bølgens blå."
5. Han stopped hendes øren, han lukte hendes mund,
så førte han hende til havsens bund.
6. Agnete, hun sad over vuggen og sang,
da hørte hun Engellands klokker, de klang.
7. Agnete, hun gænger for den havmand at stå:
"Og må jeg mig en gang til kirke gå?"

8. "O, ja såmænd, det må du så,
når du kommer hjem igen til børnene små."
9. "Men når du kommer på kirkegulv,
så må du ej gå ind til din moder i stol."
10. "Når præsten han nævner den høje,
da må du dig ikke nedbøje."
11. Han stopped hendes øren, han lukte hendes mund,
så førte han hende til Engellands grund.
12. Men der hun nu kom på kirkegulv,
Agnete gik ind til sin moder i stol.
13. Da præsten han nævned den høje,
hun monne sig dybt nedbøje.
14. "Agnete! Agnete! kær datter så blid!
hvor haver du været så lang en tid?"
15. "På havsens bund der stander min bo,
dér haver jeg givet den havmand min tro."

16. "Og sønnerne syv jeg haver ham født,
den ottende er så liden en mø."
17. "Men nu vil jeg blive på grønneste grund,
og aldrig vil jeg mere til havsens bund."
18. Den havmand han tren ad kirkedøren ind,
og alle de små billeder de vendte sig omkring.
19. Hans hår det var som det pureste guld,
hans øjne de vare så tårefuld'.
20. "Agnete, Agnete! kom til havet med mig,
for dine små børn de længes efter dig."
21. "Ja, lad dem længes, mens de længes vil!
dem kommer jeg aldrig mere til."
22. "Og, tænk på de store! og tænk på de små!
og mest på den lille, som i vuggen lå."
23. "Nej, aldrig vil jeg tænke på store eller små
og mindst på den lille, som i vuggen lå."

*"Agnete og havmanden" fra Danmarks
folkeviser i udvalg Ved Svend grundtvig
1882. Fork.*